

Fortidens røst

Kommentar af Henrik Mortensen, formand for Danske Svineproducenter

Det er overhovedet ikke overraskende, at en bred gruppe naturfredningsfolk, ornitologer, sportsfiskere, økologer og dyrevenner i rapporten "Sådan ligger landet" tegner et sort billede af moderne dansk landbrug. De kan ikke fordrage industrilandbruget og anerkender ingen af de succeser landbrugserhvervet har fejret de seneste år. Men hvorfor skulle de også det? Organisationerne bag rapporten jo lever af at kritisere alle andre for ikke at gøre tingene godt nok, og vi kan derfor ikke forvente nogensinde at få opbakning fra den kant. Foreningerne helmer ikke, før landbruget er afviklet eller i hvert fald skruet et par hundrede år tilbage i tiden.

Kritikken af dansk svineproduktion kører i den velkendte rille: erhvervet udvikler resistente bakterier på grund af et alt for højt antibiotikaforbrug, svineproducenterne bruger alt for lidt tid på at nusse om deres dyr, de danske søer føder alt for mange grise og alt for mange af disse grise er enten dødfødte eller dør i løbet af de første par døgn, den offentlige velfærdskontrol finder for mange fejl, og de mindste grise får stadig klippet en del af halen af.

Det lyder jo helt forfærdeligt. Har branchen slet ikke gjort noget for at imødekomme kritikken? Selvfølgelig har den det. I løbet af det seneste år har dansk svineproduktion udfaset brugen af de typer antibiotika der er kritisk vigtige for behandling af syge mennesker og samtidig reduceret forbruget af alle andre antibiotika med cirka en fjerdedel. Vi har knækket kurven for både sodødelighed og pattegrisedødelighed samtidig med, at de danske søer har fået endnu flere unger pr. kuld. Større kuld og flere overlevende unger er den eneste vej frem for erhvervet, - alternativet er afvikling. Det er rigtigt, at en so kun har 12-14 patter og derfor ikke altid selv kan give mælk til alle sine grise. Så bruger man i stedet en ammeso, hvilket nogle politikere mener, er meget problematisk. Men når en økologisk mælkeproducent gør fuldstændig det samme og bruger såkaldte ammetanter, er det helt genialt fundet på. Og nu vi er ved sammenligningen med malkekøerne, giver det heller ingen mening at vurdere niveauet af dyrevelfærd ud fra mængden af tid, der bliver brugt på hvert enkelt dyr. I så fald har køer på græs det vist ikke for godt.

Det er rigtigt, at næsten alle svineproducenter klipper et stykke af halen på deres pattegrise for at undgå problemer med halebid, når dyrene bliver større. Det vil vi fortsætte med, indtil vi har fundet en bedre løsning. Halekupering er et nødvendigt onde ved opdræt af grise, både hvad angår grise på stald og frilandsgrise. At nogle økologer og frilandsproducenter nu lover at lade være er i virkeligheden et meget større velfærdsproblem.

Det er rigtigt, at Fødevarestyrelsen gav flere indskærpelser og anmeldte flere svineproducenter til politiet i 2009 end Styrelsen gjorde året før. Det er bekymrende og overraskende. Stort set alle der har deres daglige gang i en svinestald er enige om, at dyrevelfærden kun bliver bedre og bedre. Kunne det tænkes, at den øgede mængde indskærpelser og anmeldelser i virkeligheden skyldes, at de danske kontrollanter er kommet helt ud af trit med fortolkningen af de internationale spilleregler? Den mistanke kunne man i hvert fald nemt få, når man besøger udenlandske producenter og slagterier.

Mens vi glæder os over fremskridtene i den danske svineproduktion, og gør os umage for at blive endnu bedre, vil vi undlade at lade os distrahere af "fortidens røst". En væsentlig del af de grønne foreningers indtægter kommer fra offentlige kasser, og man kan undre sig over, at vi alle sammen skal være med til at finansiere den slags erhvervsfjendtlig propaganda.